

Z. Br.

"Mapy hipsometryczne Polski. Przegląd historyczno-bibliograficzny", Jerzy Ostrowski, Warszawa 1969 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 15/2, 416

1970

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.



Dzieje Katedry Historii Literatury Polskiej w Uniwersytecie Jagiellońskim. Zarys monograficzny. Księga zbiorowa pod redakcją Tadeusza Ulewicza. Wydawnictwo Literackie, Kraków 1966, ss. 305, ilustr.

Syntetyczny, 50 stronic liczący szkic dziejów Katedry Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, napisany przez Tadeusza Ulewicza, ukazał się już w 1964 r., w t. 11 serii uniwersyteckich *Wydawnictw jubileuszowych (Wydział Filologiczny Uniwersytetu Jagiellońskiego. Historia katedr.* Pod redakcją Witolda Taszyckiego i Alfreda Zaręby. Kraków 1964). Szczegółowy obraz tych dziejów przyniosły prace monograficzne sześciu autorów, wydane w księdze zbiorowej pod redakcją autora szkicu jubileuszowego.

Mirosława Chamcówna przedstawiła tu Katedrę Literatury w Szkole Głównej Koronnej (1782—1795) i w pierwszych latach rozbiorów (do 1802 r.), Karol Lewicki napisał o Katedrze Literatury Polskiej w Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1803—1848, Franciszek Bielak opracował okres 1849—1870, Juliusz Kijas — dzieje Katedry w okresie Stanisława Tarnowskiego (1871—1909), Józef Spytkowski — studium historii literatury polskiej w Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1910—1945, a Tadeusz Ulewicz — w latach 1945—1965.

Księga zawiera też dwa dodatki: zestawienie doktoratów z historii literatury polskiej w latach 1855—1965 i zestawienie wydawnictw seryjnych Katedry. Ogólna liczba doktoratów w wymienionym okresie wynosi 311, w tym w trzydziestoleciu 1910—1939, a więc w czasach Ignacego Chrzanowskiego i w okresie międzywojennym, doktoratów było 251, a w dwudziestoleciu powojennym — 36.

Z. Br.

Jerzy Ostrowski, *Mapy hipsometryczne Polski. Przegląd historyczno-bibliograficzny.* Instytut Geografii Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 1969, ss. 175, map na wklejkach 10.

Opisowa część historyczno-bibliograficznego przeglądu map hipsometrycznych Polski przedstawia kolejno: pierwsze próby poziomicowego obrazu ziem polskich (najstarsza próba to kreskowo-warstwowobarwna mapa Tatr szwedzkiego botanika G. Wahlenberga, opracowana w 1813 r. i dołączona do jego pracy *Flora Carpathorum Principalium*. Gottingae 1814); opracowania hipsometryczne w trzech państwach zaborczych, pierwsze próby i publikacje polskie (pierwszą taką mapę rękopiśmienną w latach 1858—1859 stworzył Alojzy Alth, profesor geologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, pierwszą opublikowaną w 1894 r. Stanisław Majewski, lwowski geograf i historyk); mapy z okresu międzywojennego i z lat drugiej wojny, a wreszcie mapy wydane w latach 1945—1968. Opracowanie obejmuje wszystkie mapy, niezależnie od skali i przeznaczenia, w których zastosowano rysunek poziomicowy.

W części drugiej zamieszczony jest chronologiczny wykaz bibliograficzny map i atlasów, omówionych lub wspomnianych w części tekstowej (284 pozycje). Z wykazem wiąże się skorowidz autorów map i atlasów. Zeszyt zamyka wykaz literatury (57 pozycji).

Praca Jerzego Ostrowskiego ukazała się w serii *Dokumentacja geograficzna* Instytutu Geografii PAN jako zesz. 1/1969.

Z. Br.